24ՐԴ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 6619 — 15 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 1907 — ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ — 21 ՐԱՄԱԶԱՆ 1325 — 28 Octobre 1907 — 24me. année № 6619

«ԱՐԵՒԵԼՔ»
ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ԳԱՐԵԳԻՆ ՊՕՅԱՃԵԱՆ
Կ. ՊՕԼԻՍ, ՂԱԼԱԹԻԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ
Կ. ՊՕԼՍՈՑ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 80 Ղրս
» » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 45 »
ԴԱՒԱՌՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 108 »
» » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 60 »
ՕՏԱՐ ԵՐԿԻՐՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 25 Ֆրհ.
» » » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 30 »
ԹՂԹԱՏԱՐԻ ԵԱՒԵՐԸ ՄԵՐ ՎՐԱՅ

ԱՐԵԻԵԼՔ

10 ՓԱՐԱ

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

10 PARAS

آره‌ولك
ارمنجه یومی و سیاسی غزته
صاحب امتیازی قره‌کین بویاجیان
درعلیه غلطه

"ARÉVELK"
JOURNAL ARMÉNIEN
Directeur - Propriétaire
KARÉKIN BOYADJIAN
Constple, Galata

ԼԵԶՈՒԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ԳՐԱԲԱՐ, ԱՇԽԱՐՀԱԲԱՐ, ԴԱՒԱՆԱԲԱՐԲԱՌ

(ՆՈՐ ԼԵԶՈՒԻՒՆ ՍԱՏԱՐՆԵՐԸ)

Ե.

Որքան որ մէկ կողմէ ժողովրդական բարբառը կամ ուսիկորէնը՝ անպաղ օտար գրականութենէն՝ ազատ է իր բնիկ միջավայրին հարազատութեանը մէջ, և հետեւաբար ակբ ու պահապան՝ աւելի հայացի նկարագրի մը, միւս կողմէ ան՝ խօսուած ըլլալով ազգին ամէն դասակարգերէն, գիտէ ի ինքն իր մէջ բազմաթիւ ազատ գեղւներ։ Լեզուի մը աղատագրութեան մէկ պատճառէ մը չէ՛ որ կը կազմուին։ Գրաբանին այլաբանութեան կամ աղճատման պայմանները վերը համառօտակի յիշեցին։ Ամենքին աղճատման գլխաւոր պատճառներ եղած են նաեւ՝ անգիր հանգամանքը որով ան խօսուած ու վարուած է անսահման,—առանց քերականութեան։ Երկրորդ, խօսող ժողովուրդին առանձինառանձին աչխարհագրական ու կլիմայական դիրքերու բնական ազդակները։ Երրորդ՝ եկած անցած տարբերու ծորած հետքերը, որոնք ո՛չ նուազ յայտնի են լեզուին նաեւ գրական մասին վրայ։ Այս երեք հիմնական պատճառներով աղդուած ժողովրդական բարբառն՝ իր անգիր ու աղատ հանդամանքին հակառակ, դաթնելու աւելի հարազատ տարր մըն է քան գրականը՝ շատ մասերու մէջ։ Ինչպես երկրագործական, ընտանեկան և վերացական բառերու կամ լեզուակազմութեան մէջ։ Մինչ բնական բերումով զարկ է ան կամ աղաքատ ու անհարատատ՝ ա՛յն մասերով՝ որոնք մտաճնագրական լեզուին սեփական կրնային ըլլալ։

Գրականին պէս, ժողովրդական բարբա՛ռն ալ, անցած ըլլալով դանազան չրջանակներէ, հասած է սրբի ժամանակնան մեծագոյն աղատազեալ չրջանին, այդ աղատագրութիւնն ըլլալով բնական հետեւանք եկած ու անցած բազմապիսի անտեսական ազդեցութիւններուն, և ցեղին՝ տեղատեղ տրիւ կամ ինքնամփոփ և անգիր մնալուն։

Այդ բնական աղատաղ հանգամանքը սակայն, ոչինչ չի պակսեցներ ա՛յն արժէքէն՝ զոր ունի ժողովրդական բարբառը։ Ան ունի իրական արժանիք մը լեզուական ամէ՛ն կողմերով։ Ան ունի իր աղատաղ, ծպտեալ ձեւերուն տակ՝ աւելի՛ հնութիւն, և անոնց քովը ունի նաեւ ա՛յն տեսակ լեզուական հարստատ աղաղներ, կամ այն տեսակ կոչա, անաչ՝ բայց հին լեզուամասեր՝ որոնք իրենց նախատիպ նըշանակութիւններովը կամ հետաքրքրական զանազան ձեւերովը՝ լեզուագիտական չատ առեղծուածներու վրայէն ծածկուելու քան քօղը կրնան մերկանալ, հայ լեզուն քննողին վարանեալ աչացը, և մեծ կարեւորութիւն սատնալ անոնց քով, որոնք արդի համեմատական լեզուագննութեան հետամուտ են» (Հ. Ս. Տկրվիճեան)։

Շատ չըներ որ ժողովրդական այս նեղուժ բարբառին վրայ դարձաւ հայ բանասիրութեան ուշադրութիւնը, այնպէս որ կարելի է ըսել թէ՝ գոլատնայ գրականութեան համար ասկարին անծանօթ աչխարհ մըն է ժողովրդական բարբառը։

Հիմա այդ անկարեւոր ու լքուած բարբառին մէկ քանի ցայտուն կողմերը, մեզի, գալատնայ գրական աչխարհին ծանօթացուցեան ու կը ծանօթացուին։ Անոր դրեթէ բոլոր մասերը,— քերականութիւն, բառագանձ, տաղերգ, ոճ, ասացուած, առակ ու հէքեաթ— ունեցանք գատաստի բանասիրաքներու չնորհիւ։ Թէեւ հրատարակեալ, լոյս աչխարհ եկած գործեր չեղան անոնք, և հայ բանասիրութիւնը հիմա՛, օրքան ասկէ տարիներ առաջ՝ միեւնոյն ազիատութեան մէջ կը խարխափի ու կ'անգիտանայ թանկագին տարրի մը բարերաղդ գոյութիւնը՝ զատած գրաբարին ու նորագոյժ աչխարհաբարին քով։

Գատառաքարտին մէջ քերականական դիտելի գլխատոր յատկանիչ մը կայ որ քնական ըլլալով աչքի կը զարնէ։ Ան ամած ու խօսուած ըլլալով գրաբարին ու աչխարհաբարին մէջտեղ, պահած է իրեն ուրոյն քերականութիւնը։ Ա՛յն կէտի մէջ որ կուտ ու վայելուչ է գրաբարը՝ հետեւած է անոր, իսկ հո՛ն ուր ան կը դժուարանայ, կը խրթնանայ և հասարակ գործածութեանց համար չատ բարձր է, գատառաքարտն հետեւած է աչխարհիկ լեզուին յատուկ պարզ ու կոկիկ հետեւութեան։ Այս պատճառով ալ, գատառաքարտն եղած է իրապէս ներկա՛ւս լեզու մը, ու մինչեւ լեզու մը, և մինչեւ եղբը՝ հին և նոր հայերէնին։ Տեսնենք թէ պիտի կրնա՞յ արդարացնել այն դերը զոր կը սպասին իր թաթսն գանձերէն։

Ես կը կարծեմ որ գատառաքարտ բառը կոչուած է մեծ դեր խաղալու գըրաբար-աչխարհաբարի հարցին լուծմանը մէջ, միայն թէ լրջօրէն ուսումնասիրուի այդ բարբառը՝ ձեռնհաս բանասէր-լեզուաբաններու կողմէ։

Սակայ պիտի ըլլայ աչխարհաբար լեզուին վերջնական ձեւ մը ասոր՝ առանց գրաբարին օժանդակութեանը, բայց սխալ կը լինի մը աւելի սխալ պիտի ըլլայ՝ երբ առանց ի նկատի առնելու գատառաքարտին լեզուաբանական ու քերականական կազմութիւնը՝ պատրաստուի նոր ընթացքի և ընդհանուր հայերէնին քերականութիւնը։

Վարը պարզուելիք օրինակներէն որոշ կարելի է ըմբռնել թէ գատառաքարտն ունի ա՛յն տեսակ կազմութիւն մը, այն տեսակ նկարագիր մը, որ ո՛չ բոլորովին գրաբար է, ո՛չ պարզ աչխարհաբար։ Սանդմէ երկուքին ալ նմանութիւններ ունենալուն հետ մէ՛կ-ը՝ —երբ տան բուռ սեփական ձեւեր, որոնք իր միջատեմնին տրուած ըլլար «զոր ինչ գրեցի՝ գրեցի»,— իբր ապացոյց կը յիշատակէ միամասնութիւններ ու չնորհակալութիւններ բարկամաց և իր յօդուածներուն անպատասխանի մնալը, և իբր ապացոյցներու ապացոյց՝ թէ իր «նպատակին հասած է և հասարակաց գնահատման արժանացած է» և թէ իր յօդուածները պարունակող Արեւելքը նոյն օրերուն մեծ թուով ապառում ունեցած է։ Եթէ այդ կոչումները ապացոյց ու գովեստ կը կազմեն ձեր յօդուածներուն՝ կը ցաւինք ըսելու որ մենք ալ այդ տեսակէտներով պատիւ կ'ունենանք բարձակից ու մրցակից ըլլալու ձեզ հետ։ Եւ սակայն ձեր այդ խօսքերով համաձայնական միջին եզր մը գրուած ըլլալը՝ իրեն տուած են, անգիր հանգամանքին հակառակ, գրական առոյգ բարերութիւն մը։

Օրինակներով խօսինք։

Գատառաքարտի մէջ հոլովական ձեւերը կը կազմուին անգիր Քերականութեան մը միօրինակ ու որոշ կանոններուն համաձայն, այնչափ որ նախանձը պիտի գրգռէ միօրինակութեան աչխարհաբարեանններուն։ Առանց բացառութեան՝

—թիւն վերջացող բառերը, որ թիւն կամ թիւն ողեալ ձեւերով միայն գոյութիւն ունին գատառաքարտի մէջ՝ կը հոլովուին այսպէս.

Եզական

Ուղղ.՝ Թէն կամ Թին
Սեռ.՝ Թին
Տրտ.՝ Թի
Բցմ.՝ Թնից կամ Թնէ
Գրծ.՝ Թնով

Ծանօթութիւն։ Ինչպէս կը տեսնուի՝ թիւն կամ թին ողեալ ձեւերուն մէջ՝ ընդհանրապէս ունին գատառաքարտի մէջ՝ ինչպէս նաեւ աչխարհաբարի մէջ՝ ի կամ է ձայնաւորը, որ ուղղականին մէջ կայ, սեռականին մէջ կը պակսի։ Ուրեմն՝ ինչպէս յայտնի կ'երեւայ վերի օրինակէն, թիւն (թէն) վերջացող վերացական բառերը գատառաքարտի մէջ կը հոլովուին տարի մը (ի կամ է) զեղչումով,—ծառութէն՝ (խնձորենին), ծառութին՝ ծառերից կամ ծառերն, ծառութով։ Եւ կը կազմեն այսպէս աւելի կարճ, քաղցր հնչիւն ու վայելուչ հոլովական մը քան վէմի առարկայ աչխարհաբարին՝— ծառիթիւն, ծառիթիւնի, ծառիթիւնին կամ ծառիթենի (*), ծառիթիւնով,—աւելի երկար և աւելորդ երկաբառով մը (ի-իւ-ի) դանդաղացած։ Դրաբարի թեամբ, թեամբ ձեւերէն ալ իսպառ վերծ՝—ծառիթաւն, ծառաւրիթամբ ևն.։

Պարզ է թէ ոչինչ մեզմէլի չկայ գատառաքարտին մէջ՝ թիւն կամ աւելի քաղցր ու կարճ թին, թէն կամ թին (այս վերջինը՝ տարին գատառաքարտներու յատուկ) վերջացող բառերու հոլովական միջատիման ձեւին մէջ։ Ան՝ խնամալի դգուշացած է անհարթ ձեւերէ, որոնց տեր են Գրաբարն ու Աչխարհաբարն իրենց կարեւորութեան համար», որուն պատասխան տուած էինք. «Եթէ մենք մայրենի լեզուէն աւելի յարգ տալու ըլլանք ա՛ և է լեզուի մը, մեծ հարուած տուած կ'ըլլանք քրանարար աչխատութիւններով կոկուած ոճային բարբառին և մեր իսկ գրչով փոխուած կ'ըլլանք օտարամոլութիւնը»։ Կայ արդեօք ուրիշ մէկը, բացի Թաթուլէն, որ ուրիւ կերպով ուղէ մեկնել իր գրչի վրիպակը։ Լաւագոյն չէր ըսէր, մեղա՛յ, սխալեր եմ, Տէր Աստուած։

«Խնդաթիւրած» բառը գնդասեղի խաչաձեւներ տալէ է մեր Վանանդացին։ Ողջմտութեան վրայ յեցած՝ կը պնդենք գարձեալ՝ թէ դուք, «գարգացկան պարզեւաբաչխութեանց համեմատական արժէքի» հեղինակը, խնդաթիւրած եք երեք ակնյայտի դէպք։ 1. Կեդ. Վրթ-ի առին կարդացած ձեռին համար երանգաբաչխ յայտարարութիւնը թէ «Ես գրած չէր այդ ձառը» այլ Կարթինեան էֆէն, և ծանօթ է ձեզ թէ որքա՛ն զօրաւոր կերպով հերքուեցաւ ձեր բանջը նոյն տետւ ատեն։ 2. Խեղաթիւրուած է վէմ. աչակերտին անչնջադուխեան դերը, ոչ բարեացակամ ոգի մը առաջնորդած է զձեզ։ Հոս սակայն՝ այս պարզուկ նախագատութեան առջեւ, Թաթուլ Վանանդացին կանգ կ'առնու բանական երկար։ Հրաչեկ չանթերու խորհուրդ ձեր ձեռքերու մէջ բանած՝ կը ծանոնայ ինձ հետ ի հետ, «կծու ճչմարտութեանց» մեծադոյն և չօչափելի մասը գլխատ վրայ տեղացնելու համար։ Ու ցուցնելու համար թէ քաղ գիտէ խաչերէն, յոյժ յոդնեցուցիչ աչխատութեանց կը դիմէ։ Իր մանրակրկիտ յիշողութեան առջեւէն կ'անցուկէ իր խոչոտի վարպետները, որոնցմէ ամանք՝ յօժիս ողջոյնը տուած են արդէն արեւուն, և ամանք ալ տալու վրայ են գտէ։

Տրտում մը վիճակագրներէն ի պահեստի կը դրուին խմբագրատան մէջ, ուր՝ դիպուածը բերած է որ տեսնեմ) Երկատասնամեայ հասակին մէջ դեռ հազիւ Թեւակոխած, ամէ՛ն մը առած մէկ երես փորձ ընելէն ետքը, երկը քաղորդ ժամերու չափ տուած քարտզներ ամբիոնները, զորս տուեալու համար Մեծաձոր (Պէօյիւքճէրէ) կը ղրկէ գիս հարկաւորեալ ընելու նոյն ժամանակուան մարդիկը։

Իր խօսքերէն մէջ ունեցած հմուտ թիւնը համաչխարհիկ ընելու համար, մեռելի մը վկայութեան վրայ կրթնած, կը հարցնէ ինծի. «Տանէլի Քարգմանութիւնը — իբր թէ Ոսկեդարեա գրաբանով — զոր սկսած էր հրատարակել ձեզի ծանօթ մը՝ ինչո՞ւ դադրեցուց Ազարեան կ.-Պարթիրքը։ Դիտէ՞ք ինչո՞ւ, վասն զի ցոյց տուած է 12—13 խօսքերէն քնագրի օրով հակագողութիւններ և Ոսկեդարեա հայերէնին դէմ 48 գործուիներ։» Նախ՝ տապարը արմին զարնելու համար՝ փութանք զգեցնել թէ «Ոսկեդարեան կաճառը»!!! անհնարին է որ զինանէն յաչխողի Քարգմանել այն լեզուաւ որ մինչեւ հիմա «գլուխ գործոց» Քարգմանութիւն մը տուած չէ մեզ և աւելի ալ չունի։ Մենք խնայելու համար օրուան բոլքեանց, զանց կ'ընենք յիչատակել նրմանօրինակ պարագայ մը որ ժամանակին բաւական գառն ձչմարտութիւններ տեղի տուաւ և անպատասխանի մնաց։

Այն բոլոր ապացոյցները զոր կը խոնի Թաթուլ Վանանդացի՝ իր խաչաքարտուղիչը ցուցադրելու համար, կ'անչգամանայ ինչպէս կ'ընենք մենք ալ։ Ասոնք կրնան ըլլալ ճչմարիտ, կրնան ըլլալ սուտ, կրնան ըլլալ ոչ ճչմարիտ և ոչ սուտ։ Ինչ որ ալ ըլլան, մեզ համար ոչ մէկ արժէք ունին։ Ինչո՞ւ։ Որովհետեւ մենք ալ ունինք մեր ապացոյցները, որոնք ոչ միայն մեր կարծիքը կը հաստատեն, այլ նաեւ Թաթուլ Վանանդացին ուղղութիւն տալով իր ճչմարտութեան ճամբուն։ Ասոնք ալ ունին իրենց

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

— Դուռդ-բոլսեցի պարոնները ինչպես են ընդունում ձեզ, ինչպես, որ ինձ ծանոթացրեցին։ Ես ոչ մի տեղ այդպիսի ընդունելութիւն չեմ տեսել։ Ամեն տեղ ինձ ընդունում էին ինչպես հարկն է, ինչպես որ ընդունում են ամեն մի հիւր։ Ես ոչ մի տեղ չեմ նկատել, որ ինձ ընդունելիս ինչ-որ յատուկ հետաքրքրութիւն ցոյց տային

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԱՐԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԱՐԱՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԱՐԱՆԻ

ՀԱՍՑԵ — ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԱՐԱՆ

ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆ ՎԱՃԱՌՔԻ ՀԱՄԱՐ ՄԵԾ ԶԵՂՉ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՍԱՐԱԿ
ՈՒՍՈՒՑԻՉՆԵՐԻ ԵՎ ՈՒՍՈՒՑԻՉՈՒՀԻՆԵՐԻ
ՀԱՐԿԱՎՈՐ ԺՈՂՈՎԻ
ԱՆԴԱՄ
Գործադիր կոմիտեի նախագահ՝ Ա. ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆՅԱՆ
Գործադիր կոմիտեի քարտուղար՝ Ա. ՄԱՐՏԻՐՈՍՅԱՆ
Հասցե՝ Թիֆլիս, Ալեքսանդրովյան պող., № 1, հեռ. № 1-07
Ընդունելության ժամերը՝ ամեն օր 10-ից մինչև 1-ը և 4-ից մինչև 6-ը
Ընդունելության ժամերը՝ ամեն օր 10-ից մինչև 1-ը և 4-ից մինչև 6-ը

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՍԱՐԱԿ
ՈՒՍՈՒՑԻՉՆԵՐԻ ԵՎ ՈՒՍՈՒՑԻՉՈՒՀԻՆԵՐԻ
ՀԱՐԿԱՎՈՐ ԺՈՂՈՎԻ
ԱՆԴԱՄ
Գործադիր կոմիտեի նախագահ՝ Ա. ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆՅԱՆ
Գործադիր կոմիտեի քարտուղար՝ Ա. ՄԱՐՏԻՐՈՍՅԱՆ
Հասցե՝ Թիֆլիս, Ալեքսանդրովյան պող., № 1, հեռ. № 1-07